

Kauhajoen raitilta kuultua

Haastattelija: Jari Taunimaa

Vieraat:

- Niku Latva-Pukkila, Kauhajoen kaupunginjohtaja
- Maija-Liisa Laitila, Kauhajoen kaupungin viestinnän asiantuntija

Jari Taunimaa: Kauhajoen raitilta kuultua -studiossa haastattelijana Jari Taunimaa. Tervetuloa kuuntelemaan podcast-sarjaa Kauhajoen raitilta kuultua. Mun nimeni on Jari Taunimaa ja tämä podcast-sarja on jatkoa viime vuonna tehdylle ensimmäiselle tuotantokaudelle. Sarja tuotetaan yhteistuotantona Kauhajoen kaupungin ja Etelä-Pohjanmaan opiston Kauhajoen kampuksen kanssa. Studiovieraaksi olen saanut tänään Kauhajoen kaupunginjohtajan Niku Latva-Pukkilan. Tervetuloa ja mukavaa nähdä, terve!

Niku Latva-Pukkila: Moi! Kiitos ja kiva olla täällä taas.

Jari Taunimaa: Studiossa on myös viestinnän asiantuntija Maija-Liisa Laitila Kauhajoen kaupungilta. Tervetuloa ja tervehdys sinullekin.

Maija-Liisa Laitila: Terve terve.

Jari Taunimaa: Eli mitä kuuluu tähän päivään? Aika vuosi on vierähtänyt viime vierailustasi täällä opiston studiossa.

Niku Latva-Pukkila: No tähän päivään kuuluu meidän ensi maanantain kaupunginhallituksen kokous, ja siellä on isona asiana viime vuoden tilinpäätöksen käsittely. Sen valmisteluja, ja tietysti muitakin asioita, mitä on tänä aamuna valmisteltu. Muuten tämä vuosi on ollut sellaista, että ollaan valmisteltu tämän valtuustokauden loppuun saattamista. Toki asiat aina menevät yli valtuustokausien, mutta siihen liittyy myös menneen valtuustokauden niputtamista. Mutta ihan tämmöisissä perusrutiineissa on mennyt tämä päivä ja tämä alkukevät.

Jari Taunimaa: Aivan, eli ensimmäinen valtuustokausi alkaa olla takanapäin kohta puoliin, eli myös sinulla ensimmäiset neljä vuotta Kauhajoen kaupunginjohtajana. Miltä nämä neljä vuotta ovat päätöksenteossa näkyneet? Tässä on monta asiaa tapahtunut näiden neljän vuoden aikana.

Niku Latva-Pukkila: Joo, täytyy sanoa, että varmasti edeltäjätkin voivat sanoa, että heidänkin aikana on ollut erilaisia nelivuotiskausia, mutta tämä nyt päättyvä

nelivuotiskausi on ollut kyllä äärimmäisen mielenkiintoinen. Silloin vuonna -21 toukokuussa kun aloitin, elettiin vielä korona-aikaa. Oli työyhteisössä sulkua ja palveluissa rajoituksia. Viranomaisien tiedotusta kuunneltiin koko ajan koronan tilanteen kehittymisestä, ja viikoittain ja kuukausittain pidettiin koronaan liittyviä palavereita eri tahojen kanssa. Esimerkiksi vaalithan siirrettiin viime vaalikauden alussa, koska normaalisti huhtikuussa olevien vaalien aikaan oli paha koronatilanne. Koko valtiossa vaaleja siirrettiin kahdella kuukaudella, ja ne pidettiin kesäkuussa. Se oli mielenkiintoista.

Jari Taunimaa: Totta, olin unohtanutkin tuon kokonaan, että siinä tosiaan kävi niin.

Niku Latva-Pukkila: Joo, siinä kävi tuommoinen pieni juttu, että tavallaan toiminta aloitettiin vähän myöhemmin kuin normaalisti. No sitten, ei mennyt kauaakaan, kun vuoden -21 lopussa alkoi näyttää todella huolestuttavalta. Venäjä rupesi keskittämään joukkojaan Ukrainan vastaiselle rajalle. Toki silloin ei voinut uskoa todeksi, mitä alkuvuodesta -22 tulisi tapahtumaan. Meillä oli yksi päättäjät, joka on hyvin sisällä maanpuolustustoiminnassa, ja hän osasi kertoa, että kahden kuukauden päästä rupeaa rysähtämään. Tietysti optimistisena ja maallikkona vähän suhtauduin siihen, että onkohan noin, mutta sitten alkuvuodesta -22, oliko se helmikuuta, Venäjä hyökkäsi Ukrainaan.

Sehän näkyi sitten vuonna -22 uutena juttuna. Talous rupesi sakkaamaan ja hinnat nousemaan – tietysti hinnat olivat nousseet jo korona-aikanakin eri syistä. Kauhajoellekin saapui sitten ukrainalaisia, käytetään termiä sotapakolaisia. Meille tuli huomattava määrä, reilu 50–70, sellaisella statuksella olevia ihmisiä. Heille piti järjestää palveluita, keräyksiä ja katsoa asuntoja valmiiksi. Heidät asutettiin alkuvaiheessa aika paljon kaupungin vuokra-asuntoihin. Kun niissä ei ollut kalustoa ja tiedettiin heidän tulevan matkalaukkuineen, meillä oli kansalaiskeräyksiä. Tosi hienosti kauhajokiset lähtivät keräyksiin mukaan ja saatiin paljon arjen käyttötavaroita ja huonekaluja heille.

No sitten, aika pian mentiinkin sellaiseen vaiheeseen, että valtioneuvosto ja Suomen eduskunta tekivät päätöksiä esimerkiksi hyvinvointialueiden perustamisesta. Sehän on isoin kuntapuolen muutos sataan vuoteen, että budjetaarisesti noin puolet kuntien tehtävistä siirtyy toiselle organisaatiolle. Se oli iso muutos, ja vuonna -23 ne alkoivat. Toki vuoden -22 loppuvuosi oli valmisteluja siihen. Vuoden -23 alusta alettiin uuteen maailmaan. Hyvinvointialueet ovat toki koko ajan olleet yhteistyökumppaneita, mutta meidän päätöksenteossamme ne asiat eivät enää näkyneet niin merkittävästi.

Tähän neljään vuoteen on liittynyt myös se, että Kauhajoen kaupunki oli ihan hilkulla joutua kriisikunnaksi taloudellisista syistä. Meillä oli keinot siihen olemassa, ja päätöksenteon kautta... meillä oli sellainen tilanne vuoden -21 alussa, että oltiin noin 8

miljoonaa miinuksella, pakkasella. Meidän piti tietyissä määrääjassa selättää se alijäämä. Se määrääaika meni umpeen, ja sitten vuosien -22 ja -23 aikana tehtiin päätökset ja selätettiin se. Päästiin nollatilanteeseen. Nyt ollaan sellaisessa tilanteessa, että viime vuosikin oli meille plusmerkkinen taloudellisesti, mikä on hyvä asia. Kun neljä vuotta sitten oli 8 miljoonaa miinuksella, nyt voidaan tänä keväänä käsitellä asioita niin, että ollaan 2 miljoonaa plussalla.

Se on tietysti monen asian summa. Yksi iso asia tähän neljään vuoteen liittyy vielä: jos hyvinvointialueiden myötä lähti paljon tehtäviä pois kunnilta, niin tämän vuoden alusta kunnat saivat uuden tehtävän, eli työllisyyspalveluista vastaamisen. Kauhajoen kaupunki kuuluu nyt osana Suupohjan työllisyysaluetta, jossa Kurikka, Kauhajoki, Isojoki, Karijoki, Teuva ja Kristiinankaupunki muodostavat työllisyysalueen. Koulutus- ja työllisyyskuntayhtymä Vuoksi tuottaa meille ne työllisyyspalvelut. Se oli myös iso asia.

Summa summarum tämän pitkän vastaukseni päätteeksi: varmaan jokaiseen historiassa olevaan valtuustokauteen löytyy omat isot muutoksensa. Mutta kyllä tässäkin, kun olen kuntapuolen juttuja tehnyt nyt 15 vuotta, aika monta omasta mielestäni isoa ja merkittävää juttua on ollut. Mutta tämmöistä se on aina, että maailman tapahtumat ja mitä Helsingissä eduskunta päättää, ne vaikuttavat täällä meillä paikallisellakin tasolla, ja sitten me täytöntöönpanemme asioita täällä.

Maija-Liisa Laitila: Miten olet henkilökohtaisesti kokenut sen, että tavallaan aloitit uudessa työssä ja sitten on ollut todella monta tosi isoa mullistusta ja uudistusta? Miten pidät huolta siitä, että työ ja vapaa-aika pysyy jonkinlaisessa balanssissa? Tiedän kuitenkin, että sinulla on myös iltatöitä välillä. Miten pidät huolta siitä, että pysyt vireessä tässä hommassa?

Niku Latva-Pukkila: No, sillä lailla, vaikka tässä nyt tuli lueteltua paljon isoja asioita, niin ei kaupunginjohtaja niitä yksin työstä. Tosi paljon asioita tulee niin, että jos Suomen eduskunta päättää jotain, se tulee vähän annettuna. Sitten kaupunginjohtaja omilla työtehtävillään sopeutuu ja yrittää tehdä niitä asioita. Onneksi tällaiset isot asiat harvemmin tulevat kerrallaan. Nämäkin ovat jakautuneet neljälle vuodelle, ja sinne mahtuu rauhallisempiakin jaksoja. Ei se onneksi ole koko aikaa ison asian työstämistä, välillä työstetään pienempiä asioita.

Ja tosiaan, monen ihmisen ja organisaation kanssa tehdään yhteistyötä. Kyllä sen verran pitää osata pitää vapaa-aikaakin. Liikunta, perhe ja ihan kotiaskareet vievät ajatuksia pois. Kyllä tässä on ihan hyvin jaksettu, jos sitä rivien välistä hait.

Maija-Liisa Laitila: Kyllä, juuri näin. No miltä tuntuu sitten, kun meillä on vaalit tulossa ja uusi valtuusto aloittaa kesäkuun alussa, ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja on aina sinun esihenkilösi? Se menee täällä meidän organisaatiossamme niin. Miltä

tuntuu? Saat joka neljäs vuosi uuden pomon? Onko se kiva asia, haastava asia? Miten kuvailisit tätä?

Niku Latva-Pukkila: No, sanotaanko näin, että toki nyt on ollut nelisen vuotta Kauhajoella kaupunginjohtajana ja edellisessä työpaikassa puoli vuotta viransijaisena. Tavallaan kaksi tällaista päätöksentekijäesimiestä on ollut, ja nyt ollaan vasta uuden äärellä, että se vaihtuu – tai en tiedä, miten valtuusto päättää. Mutta sanotaanko, että tässä tapauksessa sukua ei voi valita, eikä tässä tapauksessa voi myöskään esimiestäsi valita. Mennään vähän tuosta...

Jari Taunimaa: Tavallaan vastasit tuossa aika paljon jo tämän neljän vuoden ajalta, mutta miltä tämän päivän kaupunginjohtajan työ näyttää, jos ajatellaan viimeistä vuotta? Miten tämä viimeinen vuosi on mennyt sinun viime visiitistäsi tänne?

Niku Latva-Pukkila: No ihan hyvin. Tietysti asiat ovat vähän vaihdelleet. Nyt on ollut ehkä vähän sellaista – en tiedä vaikuttaako se, että kun tämä lähetys tulee ulos, vaalit on jo käyty – mutta olen huomannut tänä keväänä, että ehkä vaalien läheisyys vähän vaikuttaa esimerkiksi siinä, miten mediassa käsitellään kaupungin päätöksiä tai minkälaisissa yhteydenotoissa on oltu kaupunginjohtajaankin. Vähän sellaista pientä vaalikevättä on nähtävissä.

Mutta mitenköhän sitä kuvaisi? Tiedetyt asiat tapahtuvat päätöksenteon vuosikellon mukaan ja ne toistuvat. Mutta tässäkin ammatissa kyllä joka päivä on aika lailla erilainen.

Jari Taunimaa: Että joutuu siinä sillä tavalla säveltämään jollain tavalla?

Niku Latva-Pukkila: No kyllä joo, siihen joutuu sopeutumaan erilaisiin tilanteisiin. Onhan tässäkin ollut vuoden varrella erilaisia tilanteita, mitä ei ole aikaisemmin ollut. Mutta muuten, kyllä se työ isossa kuvassa on samanlaista kuin aikaisemminkin.

Jari Taunimaa: No miten koet, että Kauhajokea on viety eteenpäin tässä viimeisen vuoden aikana? Missä on onnistuttu, mitä kehitetty, ja missä olisi vielä kehittämisen varaa?

Niku Latva-Pukkila: No sanotaanko, että koko ajan asiat menevät eteenpäin. Tietysti täytyy sanoa, että välillä jotkut asiat ottavat takapakkia, että kehittyminen on negatiivista. Ikinä asiat eivät ole samanlaisia koko aikaa. Ehkä vähän sama kuin viime vuonna näihin aikoihin: talous on edelleen aika hiljainen Suomessa ja Kauhajoellakin tietyllä tapaa. Esimerkiksi työttömyysluvut ovat menneet huonompaan suuntaan. Sillä lailla asiat ovat menneet huonompaan suuntaan.

Mutta sitten taas, Kauhajoen kaupungin osalta meillä on päätetty asioita, jotka menevät pidemmälle. Meillä on ihan mukavia kehitysjuttuja tulossa, esimerkiksi toisen asteen koulutuksen kehittämistä. Lukion ja toisen asteen ammatillisen koulutuksen (Vuoksi) osalta on tehty päätös, että lukion uudet tilat rakennetaan koulutuskuntayhtymän läheisyyteen. Mielestäni se on sellainen päätös, jossa – toki vasta suunnittelu on käynnissä – mutta siitä on viimeisen vuoden aikana tehty päätöksiä, ja se katsoo 10, 20, 30 vuotta eteenpäin.

Kyllähän meillä koko ajan yritetään kehittää asioita. Nyt tämä työllisyydenhoito on otettu uuteen organisaatioon, ja katsotaan kuinka se lähtee etenemään. Se on ehkä liian tuore asia vielä arvioida, onko se mennyt eteenpäin vai huonompaan suuntaan.

Maija-Liisa Laitila: No missä koet, jos peilataan just tätä viimeistä vuotta, että missä olisi sellaista kehittämisen varaa?

Niku Latva-Pukkila: No kyllä se ehkä lähtee siihen, että kun taloudellinen tilanne on vähän heikko ja se näkyy yrityksissä ja työpaikoissa, niin sellainen, että pystyisi sitä puolta kehittämään. Että olemassa olevat yritykset pystyisivät kehittymään tai selviämään tässä tilanteessa. Ja tietysti olisi hienoa, jos yritysten menestys houkuttelisi lisääkin yrityksiä tänne. Mutta aina pitää uskoa, että paremmat ajat koittavat. Jos katsoo historiaakin, niin täällä on menty niin, että välillä on vaikeampaa ja sitten on tullut paremmat ajat. Tämä on syklistä.

Jari Taunimaa: Kyllä hyvät ajat koittavat aina jossain vaiheessa, kyse on vain ajankohdasta. No mennään sitten vähän muihin asioihin. Tiedossa on, että olet kova Karhubasketin kannattaja, ja me näimmekin siellä runkosarjan viimeisessä ottelussa pikaisesti. Olet itsekin pelannut koripalloa. Tämä IKH Areena valmistui myös sinun ollessasi kaupunginjohtajana. Miten se on palvellut kaupungin ja kaupunkilaisten tarpeita?

Niku Latva-Pukkila: Joo, tuo on mielenkiintoinen, yksi tällaisista isoista asioista. Se ei varsinaisesti ollut Kauhajoen kaupungin hanke, vaan yksityinen areenahanke. Sanotaanko, että tuon kokoluokan juttuja tulee ehkä kerran kymmeneen vuoteen, jos silloinkaan. Kun tommoinen iso hanke tuli, areenan taustaihmiset lähestyivät kaupunkia, että mitenkä kaupunki voisi olla mukana. Sitten tehtiin päätös, että vuokrataan 1000 tuntia vuodessa käyttövuoroja sieltä. Sopimusneuvottelujen aikana tarkennettiin, että se ei ole pelkästään kenttäalue tai katsomot, mitä voidaan hyödyntää. Saatiin aika laajasti vapaat kädet miettiä, miten se 1000 tuntia käytettäisiin.

No, sanotaanko, että siitä 1000 tunnista noin 500 tuntia menee, kun Kauhajokiset juniorikoripalloilijat pääsivät harjoittelemaan sinne kausiaikaiset harjoittelut ja peliturnaukset. Melkein kaikki siellä. Sehän vapautti paljon tunteja meidän muista

liikuntasaleista, joten ollaan pystytty antamaan lisää hyviä tunteja, esimerkiksi niitä kysytyimpiä klo 18–20 arki-iltojen tunteja, muille lajeille.

Meidän liikunta- ja hyvinvointipuolemme on ollut äärimmäisen kekseliäs. Esimerkiksi kun areena on sen muotoinen, että siellä pääsee yläkatsomon kävelemään ympäri, niin hyvinvointipalveluissa tuli ajatus kävelyklubista. Sehän on ollut alkuun ihan huikea menestys, ensimmäisellä kerralla oli 200 kävelijää. Edelleenkin siellä on kymmeniä kävelijöitä. Harva jumpparyhmä on niin iso kuin se kävelijäporukka. Se on pari kertaa viikossa, maanantaisin ja torstaisin. Kaikenikäiset pääsevät tunnin kävelemään siellä, lähinnä liukkaaseen aikaan ja rospuuttokeleillä. Siellä on hyvä vakiintuneissa, lämpimissä olosuhteissa kävellä. Toki kun se on arkena keskellä päivää, se on lähinnä ikäihmisiä. Mutta tiedän, että esimerkiksi hiihtolomalla siellä kävi jonkin verran myös lapsiperheitä isovanhempien kanssa.

Ollaan myös järjestetty tilaisuuksia ja pidetty erilaisia kokouksia siellä. Siellä on yksi kokoustila, ja sitäkin pystytään hyödyntämään meidän kiintiöömme. Viime vuodelta katsottiin käyttöastetta: ihan kaikkia tunteja ei saada käytettyä, mutta vähän vajaa 800 tuntia saadaan. Jos käyttöaste on 78 %, se on samoissa lukemissa kuin meidän isojen liikuntasalien käyttöaste. Varmaan ihan sataan prosenttiin ei päästäisi millään.

Jari Taunimaa: Eli melkoinen monitoimiareena kyseessä.

Niku Latva-Pukkila: Kyllä se taipuu aika hyvin meidän tarpeisiimme.

Jari Taunimaa: Joo, mukaan lukien kaikki konsertit ja mitä siellä sitten onkaan.

Maija-Liisa Laitila: Kyllä, lounasta tarjotaan ja näin, että kyllä se on sellainen monitoimihalli.

Jari Taunimaa: Niin, lounas piti myös mainita.

Maija-Liisa Laitila: No hei, miltä tuo Karhubasketin kausi nyt näyttää? Mitä veikkaat, tuleeeko meille mitali?

Niku Latva-Pukkila: No nyt kun on puolivälierät meneillään, huomaa että meillä on nuori joukkue. Mutta tällä hetkellä ollaan Tampereen Pyrintöä vastaan 2–0 otteluvoitoin. Me kyllä klaaraamme tuon ottelusarjan. Uskon, että tämä joukkue voi mennä pitkälle. Nykyinen valmennusjohto, joka on ollut useamman vuoden, on tehnyt hyvää työtä, ja siellä on hyviä pelaajia. Kyllä mä luulen, että Karhu on finaalissa. Ja tietysti en voi muuta sanoa kuin että Kauhajoki on mestari. Mutta pitää huomioida, että meillä on sarjan nuorin joukkue, mikä voi ratkaisupeleissä vielä näkyä. Mutta totta kai, en voi muuta sanoa kuin että Karhu on tuleva mestari, mutta en jinxata mitään.

Jari Taunimaa: Joo, hienoa oli seurata näin ulkopaikkakuntalaisena, kuinka iso juttu tämä Karhubasket täällä Kauhajoella onkaan. No sitten, tällaisena eräänlaisena yllärinä kehitin tähän haastattelun loppuun tällaisen kepeän 10 kohdan kysymyspatteriston. Ideana on, että kysyn sinulta kysymyksiä ja valintakysymyksiä, johon tulee vastata nopeasti ja liikoja tuumimatta. Jos haluat perustella valintaasi, kerro se vasta sen jälkeen. Homma selvä? No hyvä.

Jari Taunimaa: Kohta yksi: Mitä teet mieluummin vapaa-ajalla, luet kuntalain uusintapainosta vai ko saunot ja heität löylyä?

Niku Latva-Pukkila: Saunon ja heitän löylyä. Ei perusteluja.

Jari Taunimaa: OK. Kysymys 2: Pyöreä vai kulmikas?

Niku Latva-Pukkila: Pyöreä.

Jari Taunimaa: Kysymys 3: Tummaa vai vaaleaa paahtoa?

Niku Latva-Pukkila: Tummaa paahtoa.

Jari Taunimaa: Kysymys 4: Sana Nummijärvi, tuleeko mieleesi ensin alueen luontokohteet ja reitit vai ehkä metallifestarit?

Niku Latva-Pukkila: Metallifestarit nykypäivänä.

Jari Taunimaa: Aivan. Kysymys 5: Jos voisit matkustaa ajassa taaksepäin, minne menisit?

Niku Latva-Pukkila: Varmaan menisin tuonne yhdeksänkymmentäluvun alkuun ja Lontooseen ja kävisin katsomassa siellä sen aikaista klubiskeneä.

Jari Taunimaa: OK. Hyvä vastaus. Kysymys 6: Kumpi on parempi tapa rentoutua, kävely Nummijärven rannalla vai ilta paikallisessa karaokebaarissa?

Niku Latva-Pukkila: Kävely Nummijärvellä.

Jari Taunimaa: Kysymys 7: Käteisellä vai kortilla?

Niku Latva-Pukkila: Kortilla nykyään.

Jari Taunimaa: Kysymys 8: Mitä ajattelet, kun kuulet sanan Kauhajoen Karhu – paikallista koripallojoukkuetta vai metsästysmaastoa?

Niku Latva-Pukkila: (Syvä hiljaisuus) No, sanotaan koripallo. Mutta saanko perustella?

Jari Taunimaa: Saat ilman muuta.

Niku Latva-Pukkila: Sen verran, että mulla tulee kyllä mieleen Kauhajoen Karhu eli se meidän yleisseuramme.

Jari Taunimaa: Aivan, mä en tätä tiennytkään.

Maija-Liisa Laitila: Karhubasket on erikoisseura siinä, mutta Karhu-sana meillä vähän joka paikassa pyörii.

Jari Taunimaa: Aivan. No minä olen ulkopaikkakuntalainen. OK, mennään seuraavaan kysymykseen eli numero 9: Kuinka monta askelta kävelet 4 sekunnissa? Haluatko kokeilla?

Niku Latva-Pukkila: Varmaan sen kymmenisen askelta.

Jari Taunimaa: Ja viimeinen kysymys: Kokista vai vettä?

Niku Latva-Pukkila: Vettä. Kauhajokista vettä.

Jari Taunimaa: No niin. OK, siinä oli tämä kysymyspatteristo.

Maija-Liisa Laitila: Siinä oli tiukka! Aika hyvin vastasit, koska sinulle ei ennakoon ilmoitettu, että tällainen tulee. Katsottiin, miten nopeasti ehdit vastata. Mutta tähän loppuun, mitä haluaisit sanoa kuuntelijoille? Siellä varmaan linjoilla on myös kauhajokilaisia kuuntelijoita, niin sana on vapaa sinulle.

Niku Latva-Pukkila: Joo, no tietysti kaikille toivotan hyvää kevättä ja alkavaa kesää, sitten kun sekin tulee. Ja sitten, tällä lailla nyt kun on tätä nauhoitusta tehdessä vaalikevät ja muutenkin tällainen asia, mikä on viime vuosina vähän yleistynyt, niin semmoista rakentavaa kanssakäymistä toivoisin kaikkien harrastavan, aina kun kohdataan toisia – joko kokoussaleissa, somessa tai ihan livenäkin.

Jari Taunimaa: Se kuulostaa ihan hyvältä toiveelta. Eli minä kiitän sinua vierailusta. Meillä oli mukava keskustelu ja juttutuokio. Toivotaan, että nämä tulevat alue- ja kuntavaalitkin menevät onnistuneesti läpi ja kesäkuussa voidaan Kauhajoella aloitella uudella kokoonpanolla. Toivotan onnea ja hyvää jatkoa tuleviin koitoksiin ja päätöksentekoon.

Niku Latva-Pukkila: Kiitoksia.

Jari Taunimaa: Ja minä puolestani palaan podcastin seuraavalla jaksolla jo noin viikon päästä, joten siihen asti, hyvät kuulijat, kiitos taas ja näkemiin, ja ehkä pikemminkin kuulemisiin. Moi moi.